

ZPRAVODAJ VESELICE

prosinec 2020 • 55

1. Slovo starosty
2. Plnění rozpočtu a hosp. obce za 1-9 2020
3. Volby do zastup. krajů
4. Z činnosti SDH obce Veselice v roce 2020
5. Život na zámku
6. Střípky ze života na Veselici
7. Vše souvisí se vším
8. Černá kronika
9. Ze života v naší obci
10. Informace z činnosti OÚ Veselice
11. Příspěvatelé na Zpravodaj
12. Společenská kronika
13. Čtenářské ohlasy
14. Nekrolog
15. Jak se žilo v obci Veselice
16. Z Pamětní knihy
17. Stručná historie vsi Veselice, 2. Část
18. Nadace na záchranu kostela sv. Štěpána v Řitonicích
19. Vánoce a prožitý rok
20. Bylo - nebylo
21. Koleda
22. Tiráž

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

vychází 55. vydání Zpravodaje Veselice, druhé v této pohnuté koronavirové době, i tak redakční rada připravila tyto stránky.

Jak jsem už psal v minulém čísle, pro opravu komunikací byla vybrána firma M-SILNICE, a. s. Pardubice. Firma převzala staveniště 22. června 2020. Smlouva o stavebním dozoru byla uzavřena s panem Františkem Beránkem.

Stanoveny byly kontrolní dny – každý pátek od 7 hodin. Firma začala čištěním vozovky od nánosů zeminy z krajnic a vyčištěním příkopů. 13. července, po důkladné prohlídce mostu na Malé Straně, bylo rozhodnuto o jeho celkové rekonstrukci - výměně potrubí a vyzdívce čela mostu. Po této opravě se stavební parta přestěhovala na opravu kanalizačních šachet na návsi. Tyto šachty měly být podle projektu zhotoveny z prefabrikovaných dílů, ale po dohodě se stavebním dozorem došlo ke změně. Jsou vyzděny ze žulových kostek. To je kvůli nesourodosti kanalizačních trubek.

Proběhlo plno dalších prací a pak přišla pokládka asfaltového betonu – finálního povrchu cest. Taková akce se samozřejmě neobejde bez nějakých víceprací a také dohadů, co je a co není dobré.

Vícepráce se týkaly mostu na Malé Straně, jednalo se i o prořezání dřevin a čištění příkopů v celé délce, což nebylo v projektu. Také bylo provedeno posypání krajnic asfaltovým recyklátem, úprava některých vjezdů obrubníky proti tekoucí vodě. Cesty byly předány dne 11. září a celková cena tohoto díla byla 3 251 223,25 Kč.

Dál se plánuje oprava místní komunikace na Lhotkách, tzv. Buckova cesta, prostor zastávky autobusu na Lhotkách a cesta ze

vsí k vodojemu. Již se provádí geodetické zaměrování pozemků pro zpracování projektu pro výběrové řízení zhotovitele.

Zastupitelstvo obce projednalo opravu hřbitovní zdi, která bude dána do rozpočtu na příští rok.

Letos v červnu po vydatných deštích došlo ke znečištění vody ve vrtu našeho vodovodu koliformními bakteriemi. Několikrát byly odebrány vzorky vody laboratoří VaK Mladá Boleslav. Po vydezinfikování vrtu a celého vodovodního

řadu se vše po několika dnech vrátilo do normálního stavu.

V letošní, tak nenormální době, obec ani sbor pro občanské záležitosti nepořádaly žádné akce, jako jsou setkání jubilentů a vítání občánků. Musíme doufat, že to špatné pomine a vše zase bude v normálních kolejích.

Přeji Vám všem hodně pevné zdraví, krásné prožití Vánočních svátků a mnoho štěstí v novém roce 2021.

Miroslav Pažout, starosta obce

PLNĚNÍ ROZPOČTU OBCE A HOSPODAŘENÍ OBCE ZA 1-9 2020

PŘÍJMY (některé položky)	rozpočet (původní)	skutečnost
Daň z příjmu FO placená plátcí	430 000,00	296 665,65
Daň z příjmu FO placená poplat.	10 000,00	2 901,60
Daň z příjmu FO z kap.vybr.srážkou	35 000,00	30 678,27
Daň z příjmu právnických osob	370 000,00	230 670,02
Daň z příjmů právnických osob za	95 000,00	103 740,00
DPH	807 100,00	610 323,18
Poplatek za likvidaci TKO	95 000,00	87 322,00
Poplatek ze psů	2 000,00	1 170,00
Správní poplatky	1 000,00	100,00
Daň z hazardních her	10 000,00	8 057,84
Daň z nemovitosti	220 000,00	211 793,38
Neinvestiční dotace		198 500,00
Dotace na správu	52 300,00	40 878,00
Pitná voda – vodné	250 000,00	49 605,00
EKO-KOM – zpětný odběr	20 000,00	14 685,11
Pronájem pozemků	7 100,00	7 074,00
Pronájem nemovitostí	2 500,00	1 000,00
Příjmy z úroků	3 000,00	3 357,24
CELKEM	2 410 000,00	1 898 521,29

Rozpočet obce byl zatím, upraven šesti rozpočtovými opatřeními.

VÝDAJE	rozpočet (původní)	skutečnost
Opr. a údržba místních komunikací	4 000 000,00	29 263,23
Pitná voda	60 000,00	75 868,51
Základní školy	15 000,00	21 000,00
Místní rozhlas	10 000,00	
Záležitosti kultury	15 000,00	800,00
Veřejné osvětlení	100 000,00	57 908,85
Sběr a svoz nebezpečných odpadů	15 000,00	7 171,67
Sběr a svoz komunálního odpadu	95 000,00	75 770,50
Sběr a svoz ostatních odpadů	65 000,00	40 766,40
Péče o veřejnou zeleň	150 000,00	19 113,00
Krizová opatření	1 000,00	4 348,59
Požární ochrana (dobrovolná část)	75 000,00	71 160,00
Zastupitelstva obcí	232 000,00	191 059,00
Volby do zastupitelstva kraje		3 113,00
Činnost místní správy	245 850,00	230 378,17
Služby peněžních ústavů	5 000,00	1 777,80
Pojištění majetku obce	21 150,00	
Daň z příjmů právnických osob za	95 000,00	103 740,00
CELKEM VÝDAJE	5 200 000,00	933 238,72

Marcela Šafránková

VOLBY DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ KONANÉ DNE 2.- 3. 10. 2020

	Počet hlasů	2020 [%]	2016 [%]
ANO 2011	25	44,64	19,14
STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	10	17,86	6,38
Komunistická str.Čech a Moravy	6	10,71	14,89
Česká pirátská strana	5	8,93	10,63
Česká str.sociálně demokrat.	4	7,14	27,65
Spojenci - TOP09, Hlas, Zelení	2	3,57	
ROZUMNÍ - Petr Hannig	2	3,57	
Občanská demokratická strana	1	1,79	6,38
Volte Pr.Blok www.cibulka.net	1	1,79	

Počet voličů zapsaných v seznamu voličů..... 109

Počet vydaných obálek..... 56

Počet odevzdaných obálek..... 56

Počet platných hlasů..... 56

Marcela Šafránková

Z ČINNOSTI SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VESELICE V ROCE 2020

V úvodu svého příspěvku za dobrovolné hasiče bych chtěl poděkovat všem občanům a příznivcům SDH za podporu a účast při akcích pořádaných Sbořem dobrovolných hasičů ve spolupráci s obecním úřadem.

Na nový rok někteří hasiči vykročili na tradiční novoroční pochod po okolí naší obce za velké účasti občanů všech věkových skupin.

V sobotu 18. ledna ve Veselické hospůdce proběhla od 19 hodin výroční Valná hromada našeho sboru dobrovolných hasičů. Na Valné hromadě jsme zhodnotili výsledky a činnost v uplynulém roce 2019. Hlavním bodem byla volba nového obsazení funkcí ve výboru SDH Veselice a stanovení termínů a úkolů pro následující období. Nyní po volbách výbor SDH Veselice

pracuje v novém složení. Novým starostou sboru je Jan Cidlina, místostarosta Radek Jakubec, velitel František Pažout, jednatel Martina Kadeřábková, hospodářka Jana Cidlinová, preventista Miloslav Bulíř, členové: Václav Bucek st., Vladimír Burda ml., Miroslav Pažout ml. Po mnoha letech na vlastní žádost z funkce starosty SDH odstoupil Miloslav Bulíř. Touto cestou chci jménem svým i jménem SDH Veselice Miloslavu Bulířovi poděkovat za dlouholetou aktivní činnost ve vedení SDH Veselice. Po otevřené diskuzi jsme povečeřeli a poté probíhala volná zábava.

V únoru se uskutečnila výroční Valná hromada 22. okrsku sboru dobrovolných hasičů v Ledcích a za náš sbor se zúčastnilo pět hasičů. Této výroční Valné hromady se zúčastnili zástupci SDH z Ledců, Řitonic, Veselice, Prodašic, Ujkovic a Domousnic. Hlavním tématem schůze bylo zhodnocení činnosti okrsku a jednotlivých sborů za uplynulý rok, vyhodnocení okrskové soutěže a naplánování akcí okrsku na rok 2020. Dále bylo odhlasováno, že se uskuteční společné námětové prověřovací cvičení okrsku v Domousnicích a okrsková soutěž v Řitonicích.

V březnu jsme provedli prořez stromů na zdejších hřbitově.

Koncem března přišla, v reakci na omezení spojené s COVID 19, různá omezující opatření a veškeré plány se musely omezit, nebo zcela zrušit. Veškeré hasičské soutěže, školení a schůze organizované v rámci SDH na všech úrovních byly zrušeny.

Dne 12. dubna zemřel náš dlouholetý velitel pan František Bucek. Touto cestou chci poděkovat jménem hasičů za veškerou dlouholetou činnost a úsilí jím vykonané pro hasiče a Veselici. Čest Vaší památce.

ŽIVOT NA ZÁMKU 5. ČÁST

Příprava vinohradu

Vážení čtenáři,

v minulých letech jsme si zvykli na málo dešťových srážek a sucha, letos nám to příroda začala opravdu vynahrazovat. Je to opět druhý extrém, který může zkomplikovat pěstování plodin nejen nám, ale řadě dalších zemědělců.

V minulém díle cyklu „Život na zámku“ jsme si povídali o tom, jak zpracováváme hrozny a vyrábíme víno. Abychom ale sklídili hrozny, musíme se vrátit na začátek roku, do ledna. Ačkoliv vinařský rok je definován trochu odlišně, konkrétně od 1. 8. do 31. 7. následujícího kalendářního roku, měsíce leden až duben jsou právě z hlediska přípravných vinohradnických prací ty nejdůležitější. A o tom bude tento díl.

V době po vánocích víno odpočívá na svých jemných kvasničných kalech a nyní potřebuje čas

Prověřovací námětové cvičení se místo května přesunulo na červenec. Cílem cvičení byla dálková přeprava vody čerpané z nádrže u OÚ Domousnice do potoka, který vracel vodu zpět do nádrže. Hasiči z každého sboru měli za úkol postavit pro přepravu vody hasičskou stříkačku s hadicemi, každý ve svém úseku v délce cca 100 m podél komunikací. Pokyny pro provádění celého cvičení byly předávány vysílačkami. Každý strojník měl u sebe vysílačku, aby mohl včas reagovat na vzniklý problém a informaci ihned předat dál. Celou akci vedl starosta okrsku Jan Mikolášek.

Poslední sobotu v srpnu uspořádali hasiči z Řitonic hasičskou soutěž k výročí 130 let od založení jejich sboru. Hasičská soutěž se konala v Řitonicích na loukách pod školou. Počasí bylo téměř ideální a vše probíhalo dle daných pravidel. Celkem v soutěži bojovalo v kategorii mužů šest družstev a v kategorii žen tři družstva. V kategorii žen zvítězily ženy z Řitonic před ženami z Ledců a Veselice. V kategorii mužů bylo pořadí následující: 1. Domousnice, 2. Řitonic 3. Ledce, 4. Veselice, 5. Prodašice, 6. Řitonic stará garda.

Po soutěži jsme odjeli na Veselici připravovat prostory pro konání posvícenské zábavy. A museli jsme zábavu uspořádat v sále Veselické hospůdky, poněvadž nám počasí vůbec nepřálo. Hudební skupina DIFUR BAND zahrála k poslechu a tanci všem hostům.

Na podzim začala opět zpřísnující opatření kvůli koronaviru a situace je taková jaká je.

Závěrem děkuji všem hasičům za práci ve sboru, kterou vykonávají dobrovolně ve svém volném čase. Do nového roku 2021 přeji všem hasičkám, hasičům, našim příznivcům a všem občanům hodně zdraví, to je to nejdůležitější a vše ať dobře dopadne.

František Pažout

ke zrání a vývoji. Měníme tedy svět nerezových tanků, filtru a pravidelného ochutnávání a rozjímání za svět teplé zimní výbavy, ručního nářadí a nekonečného vinohradu. Osiřelý vinohrad se právě nachází v hlubokém zimním spánku a je čas na jeho řez. Řez vinohradu je jednoduchá činnost, nicméně vyžaduje určité znalosti, zkušenosti a maximální soustředěnost. Výsledkem je jeden či dva tažně. Nesprávně provedený řez komplikuje nejen navazující pracovní činnosti, ale hlavně ovlivňuje kvalitu a kvantitu sklizně. Aby toho nebylo málo, každá odrůda vyžaduje jiný styl řezu, jiný počet plodných oček. Protože se jedná o kvalifikovanou a na zápěstí namáhavou pracovní činnost, je důležité, aby se pracovník věnoval pouze této činnosti. Zimní řez se u nás v zásadě odehrává v lednu a v únoru. Simultánně u nás

probíhá čištění drátové opěry po provedeném řezu. Odřezané letorosty jsou na jaře zapraveny do půdy pomocí kladivového mulčovače. V momentě, kdy je drátová opěra opět volná a tažně připravené, je čas tažení révy zformovat podél prvního drátu a pomocí vázacích kleští přichytit. Je velice důležité udělat to svědomitě a správně, neboť takto uvázaný tažeň musí unést trsy hroznů. V březnu je potřeba také věnovat určitou pozornost opravám a údržbě vinohradu, tj.

opravit nebo vyměnit opěrné sloupky, spojit přetřhané dráty a v neposlední řadě také přihnojit.

Čas neúprosně letí a s blížícím se jarem se v dubnu začínají na révě objevovat první nalité pupeny. Vinohrad se začíná probouzet ke svému životu a během dalších pěti měsíců se uvidí, jak moc pečlivá zimní příprava byla.

Napočtenou příště.

Jiří Voves

STŘÍPKY ZE ŽIVOTA NA VESELICI ZA 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

V minulém čísle Zpravodaje jsme psali o konci 2. světové války na Veselici. Nicméně stále jsme pátrali po někom, kdo v té době žil a je ještě stále mezi námi. A měli jsme štěstí. V malém útulném domku v zatáčce před obecním úřadem jsme objevili pamětnici paní Dufkovou, která souhlasila s tím, že se o vzpomínky na své dětství podělí se čtenáři Zpravodaje.

V době Protektorátu jste chodila do obecné školy. Jak na školu vzpomínáte?

Do školy v Řitonicích se chodilo v zimě v létě pěšky Mrtvou cestou, která vedla přes Skalku a pak se dělila na cestu ke škole a ke kostelu. Jednou se stalo, že na stromě u silnice se zachytil balon. Okamžitě se u něho shromáždila spousta německých vojáků z místní posádky. Báli jsme se jich a tak jsme šli do školy oklikou zezadu. I když jsme už byli ve třídě, pořád jsme nemohli spustit z očí balon, i když nás pan učitel stále napomínal. Odkud se ale balon vzal a co v něm bylo či nebylo, jsme se nedozvěděli.

Ve škole jsme se učili hodně němčinu a také jsme museli bezchybně umět zpaměti zazpívat hymnu Deutschland, Deutschland über alles a také „Vlaj vlajko výše“. Na rozdíl od dneška jsme ve škole neměli známky od jedničky do pětky, ale od jedničky do šestky. Škola nám začínala v osm hodin a končila někdy až ve 2 hodiny odpoledne. V zimě se chodilo do školy hůře kvůli sněhu, zejména když jsme chodili do kopce domů na Veselici. Byli jsme proto rádi, když jsme potkali souseda, který jel v zimě projet koně. Nemuseli jsme šlapat ten kopec.

V minulém čísle Zpravodaje jsme psali o národních hostech. Kde na Veselici bydleli?

Národní hosté (byly to německé rodiny, které měly osídlovat území dobytá armádou a poněmčovat místní obyvatelstvo – pozn. redakce) byli ubytováni v sále u Šíbů, potom u Brodských, Křížů a také na Malé Straně v domku, který dnes patří p. Rysovi. Přijeli a také odjeli na bryčkách, koně byli ustájeni ve Dvoře a staral se o ně p. Brodský. Veseličtí jim nikterak neubližovali, ani oni jim. V prvních květnových

dnech roku 1945 pak opustili Veselici směrem na Mladou Boleslav. Tam byli zajati a vše, co si sebou vezli, jim bylo zkonfiskováno.

U Strouhy, a také v ní, se posléze našly různé zbraně, zejména revolvery, ale nedalo se přesně zjistit, komu patřily. Velitelem této skupiny byl mladý muž, bývalý voják, který chodil o berli a kulhal. Údajně byl zraněn ve válce. Bydlel přímo ve Dvoře. Hosté neuměli česky a my zase německy. Neměli toho moc, ale některé jejich ženy měly krásné látky a nechávaly si z nich šít šaty u paní Novotné, která byla švadlena a měla na Veselici dílnu.

Takže měla paní Novotná hodně práce?

Většinou jen přešivala a upravovala starší oblečení. Jinak jsme od úřadů dostávali tzv. šatenky, tedy lístek na nákup šatů. Tyto šaty byly ušity z různých přírodních vláken, mimo jiné také z kopřiv, na těle pálily a svědily. Na lístky bylo také další oblečení a boty. Na ty jsme měli nárok 1 x za 2 roky a byly to obyčejné dřeváky. Klouzaly na nohách i na cestě, ale nedalo se nic dělat.

Na lístky bylo téměř všechno, že? Kam jste pro ně chodili?

Lístky na jídlo a další potřeby vydával starosta. S nimi se chodilo do Domousnic do krámu a také k řezníkovi p. Škodovi. Z velkých archů se každému odstříhl příslušný lístek a obchodník byl povinen lístky nalepovat do speciálních úředních archů.

Hodně se vypráví o kontrolorech, kteří měli dohlížet na to, aby lidé na vesnicích neměli víc zásob potravin, než bylo dovoleno.

Kontroly byly pravidelně prováděny a měly zjišťovat, zdali obyvatelé neschovávají či nemají nebo nepěstují víc, než bylo povoleno. Kontroloři chodili vždy ve třech a měli s sebou bodce, kterými píchali do slámy či sena, pod nimiž mohli vesničané schovávat nepovolené množství např. žita, pšenice apod. Také se prohledávaly stáje, chlívký, stodoly. To, co si každý vypěstoval navíc, se pečlivě schovávalo, protože hrozily vysoké

pokuty a různé další postihy. Třeba tvaroh, máslo nebo vajíčka se balily do krabiček a zakopávaly na zahrádkách do země. Každá domácnost měla povolen určitý počet slepic a každá slepice musela za rok snést 60 vajec. Každý tak měl několik slepic tajně navíc, aby se „norma“ zvládla. Někdy tak docházelo k tragikomickým situacím, jako když mě maminka poslala ke Křížům říct, že už kontrola odjela a já jsem uviděla pí. Šoltysovou, maminku Pepy Šoltyse, jak sedí schovaná u Strouhy (Hasinský potok) a v podpaží drží dvě slepice, které „byly navíc“, i když kontroloři už byli dávno pryč z vesnice, což jí zapomněli říct. Nicméně lidé si vzájemně pomáhali, takže když se například vezlo obilí do mlýna v Čížovkách, bylo poskládáno tak, že nebylo možné přesně určit, kolik komu patří. Takže mlynář vždycky semlel víc, než oficiálně měl. Velkou zásluhu o lidi měl i mlynář Gustav Doškář z mlýna Valcha v Dolním Bousově. Mlel obilí, které mu lidé z okolí tajně v noci a velkou oklikou nosili do mlýnice a zase odnášeli. Naštěstí ani jednoho z nich nikdo neudal, jinak by jim hrozil trest smrti. Nebyla to lehká doba.

A jak se lidé v té těžké době bavili? Byly třeba poutě?

Lidé neměli možnost se příliš scházet, z hospod fungoval jen hostinec U Rýdlů. Zavíralo se před desátou večer, protože od deseti hodin musela být všechna okna zatemněna a nikdo nesměl vyjít z domu. Zakázány byly také poutě a různé další zábavy. Povoleno bylo slavit jen církevní svátky, kdy se lidé mohli sejít. Mezi největší patřil svátek Božího těla v Řitonicích, kde byly postaveny tři oltáře a mohli se tak sejít lidé i ze vzdálenějších vesnic. Několik pouťových stánků také bývalo ve Vlčím Poli.

V okolí Veselice, zejména v Křížánku, se schovávali partyzáni a odbojáři. Setkala jste se s někým z nich?

S partyzány ani odbojáři jsem se osobně nesetkala, ale starší dívky z Vlčího Pole, které se chodily učit švadlenami k paní Novotné přes

Křížánek, se s nimi setkaly. Rusky je žádali o jídlo. Holky se strašně vyděsily, položily na pařez svoje svačiny a daly se na útěk. Dopadlo to tak, že jim paní Novotná dávala svačiny ze svého, aby nemusely s jídlem přes les. Dospělí jim do Křížánku nosili jídlo a šaty, pomáhal jim hodně hajný ze Záhub.

Na co vy osobně z té doby vzpomínáte nejvíc?

Na to, jak se jedné noci na obloze náhle objevily záblesky, obrovské světlo a rozdrněla se skla v oknech. Vyšli jsme s tátou na dvůr podívat se, co se děje. Později jsem se dozvěděla, že jsme zřejmě viděli bombardování Drážďan.

A na to, jak jsme si, jako děti, nemohli o všem povídat. Měla jsem přísně nařízeno, stejně jako většina dětí, že nikde a nikomu nesmíme říkat, co se doma dělo, nebo o čem se povídalo. Třeba můj otec, který bojoval v 1. světové válce, měl schovanou mapu naší republiky a v ní špendlíky vyznačoval pohyb německých, ruských a spojeneckých armád. Mohl mu za to hrozit i vysoký trest.

Víte, lidé jsou různí a těžká doba prověřuje charaktery. Jiné než německé vysílání se nesmělo poslouchat. Nicméně na faře v Řitonicích místní farář spolu se dvěma dalšími lidmi tajně poslouchal Londýn. Němci je ale zatkli a poslali do koncentračního tábora. Říkalo se, že je někdo udal.

Nic víc mě teď tak nějak nenapadá... Přijďte příště!

Paní Dufková, kdybychom měli tak dobrou paměť jako vy, byli bychom moc rádi a rádi se také znovu za vámi zastavíme, vždyť vaše životní síla a optimismus jsou obdivuhodné. Za všechny čtenáře Zpravodaje vám moc a moc děkuji za vyprávění a vzpomínky na nelehkou dobu a přeji vám hlavně hodně zdraví do dalších let.

Ivana Sůsová

VŠE SOUVISÍ SE VŠÍM

Vzdělání

Vše souvisí se vším. A tak i vzdělání našich dětí souvisí s tím, jakým směrem jako společnost kráčíme, jak jsou lidé šťastní a spokojení a jaký svět nás čeká.

„Vzdělání je ta nejsilnější zbraň, kterou lze změnit svět.“ (Nelson Mandela – bývalý prezident Jihoafrické republiky – 20.-21. stol.)

Letos na jaře jsme zažili nouzový stav a školy zůstaly zavřené. Pro většinu rodičů a jejich školou

povinných dětí to byla nová situace. Děti zůstaly doma na distančním vzdělávání. S těmi menšími mohli doma zůstat i rodiče, kteří se s dětmi učili, zajišťovali veškerý servis od vaření jídla po IT služby při online výuce. Někdo do toho všeho ještě pracoval z domova tzv. home office. Rozhodně tato situace nebyla a nyní na podzim opět není jednoduchá. Ráda bych se však nad touto situací a nad celým vzdělávacím systémem zamyslela.

„Potřebujeme podstatně nový způsob myšlení, jestliže má lidstvo přežít.“ (A. Einstein – fyzik německého původu – 19.-20. stol.)

Škola v té podobě, v jaké ji známe, je jak jinak než produktem historie. V kontextu celé lidské historie je poměrně mladou institucí. Jako první na světě byla zavedena školní docházka roku 1592 na území dnešního Německa. Na českém území byly základy školní docházky zavedeny za Marie Terezie roku 1774.

Povinná školní docházka, jak ji známe u nás, trvá 9 školních let. Celých devět let života našeho dítěte je docházka povinná. A děti do školy chodit musí. Musí se v každé třídě naučit určité množství informací. A to, co se musí naučit, školám určuje tzv. rámcový vzdělávací program. Ten vydávají dospělí lidé na Ministerstvu školství. Žáci, kterých se výuka vlastně týká, nemají žádný vliv na to, co a jak se učí. Vypadá to, že dospělí nejlépe vědí, co a kdy se má každé jednotlivé dítě učit a naučit. Ačkoli před nástupem do školy se vše učí přirozeně a velmi rádo. Každé dítě totiž na svět přichází s vnitřní motivací. Díky ní se během pár let života naučí spoustu dovedností – mluvit, lézt, chodit, poznávat sociální vazby v rodině a spoustu dalších dovedností. Děti toto vše získávají většinou přirozeně, svobodně. Jsou kreativní a zvědaví. Prožívají zábavu z učení.

„Nejlepší část vzdělání je ta, kterou člověk získal sám.“ (Walter Scott – skotský literát 18. st.)

Stejně jako dospělí chodí do práce na 8 hodin, děti dáváme do škol na 5 – 8 hodin. Záleží na věku. Čím starší dítě, tím více hodin. Jen ať si pěkně zvykají. Nápadně mi to připomíná právě pracovní dobu dospělého člověka.

„Hra je jedním z nejefektivnějších způsobů, jak zjednodušit život. Přesně to jsme dělali jako děti, ale v dospělosti jsme si hrát zapomněli.“ (A. Einstein – fyzik německého původu 19.-20. st.)

Distanční vzdělávání, kdy studenti zůstávají doma a nedochází do školy, přenáší zodpovědnost za vzdělání více na studenty. Na což nejsou zvyklí. Třeba takovou ztracenou vnitřní motivaci a samostatnost nenajdete ze dne na den...

„Průměrný učitel vypráví. Dobrý učitel vysvětluje. Výborný učitel ukazuje. Nejlepší učitel inspiruje.“ (Charles Farrar Browne – americký spisovatel – 19. stol.)

Naše školství je založeno na frontální výuce, kdy žák sedí a poslouchá učitele. Plní jeho požadavky a učí se, co mu jiní předepisují. Každý školu zvládá jinak. Někdo poslouchá a plní úkoly, někdo říká své názory, chce s učitelem diskutovat a tím výuku narušuje. Jiný jen tak proplová. Většina z nich však přichází o svoji vnitřní motivaci a při učení používají vnější motivaci. Něco mimo jejich vnitřní svět děti motivuje k tomu, aby se učily novým věcem. Motivují je např. známky, tresty,

pochvaly, hodnocení učitele, spokojenost rodičů, hodnocení spolužáků.

„Vědomosti získané na základě donucení se neudrží na mysli.“ (Platón – řecký filozof, pedagog a matematik – 400 př. n. l.)

Při učení čehokoliv děláme každý chyby. Je to přirozené. Chyby jsou příležitostí ke zlepšení. Chyby jsou však ve školství i našem světě vnímány jako něco negativního. Dostanete vynadáno, nepěknou známku, káravý pohled nebo i něco víc. Dělat chyby je však přirozené. Místo slova „chyba“ můžeme zvolit třeba slovo „zkušenost“. Když si tuto zkušenost uvědomíme, pochopíme a poučíme se z ní, zkušenost jsme využili a můžeme se pustit do dalších zkušeností.

„Pro život, ne pro školu se učíme.“ (Seneca – římský filozof 4 př. n. l. – 65 n. l.)

Každá psychologická teorie vysvětluje učení jako aktivní proces **kontrolovaný tím, kdo se učí**, a jeho motivací je zvědavost. Další podmínkou učení je pocit bezpečí. Psychologové i pedagogové to znají, ale ve většině škol nic z toho nenajdete.

„Sebevzdělávání je jediný druh vzdělávání, který existuje.“ (Isaac Asimov – americký spisovatel a biochemik 20. stol.)

Možná budme rádi, že se děti mohou na distančním vzdělávání zastavit a řídit si chvilku život samy.

K nalezení sebe si totiž potřebujeme dopřát luxusu, kdy budeme následovat sami sebe. Budeme mít čas na své myšlenky a na objevení toho, co nás baví. Organizovat si svůj čas, komunikovat a spolupracovat s různě starými dětmi i s dospělými. Mít přístup k informacím a naučit se v tom velkém množství informací orientovat. Již na světě existují svobodné školy, které toto dětem umožňují. A jejich výsledky hovoří ve prospěch těchto škol.

U nás v ČR a s naší legislativou, bohužel takoveto svobodné školy není možné zakládat. Existují pouze alternativy jako Montessori, Waldorfské školy, Začít spolu či domácí vzdělávání. Všechny alternativy však spadají podle Školského zákona pod povinnou školní docházku.

„Jakmile uvěříš sám sobě, budeš vědět, jak žít.“ (neznámý autor)

Můžeme si na nastalou situaci ohledně koronaviru stěžovat a rozebírat ji, nebo na ní najít to dobré. Koronavirus rozhodně přerušuje naše zvyklosti, naše zažité konvence. Minimálně v tomto je poučný. A tak pojďme hledat každý sám za sebe nebo společně co dobrého nám tato situace přináší.

„Neposlušnost je základem SVOBODY. Poslušní zůstanou otroky.“ (Henry David Thoreau – americký filozof 19. stol.)

V článku jsem použila citáty slavných a vzdělaných lidí z různých období, které se týkají tématu. Je zajímavé, že tito lidé již v minulosti poukazovali na některé důležité myšlenky, které

doposud jako bychom nechtěli vnímat a v životě měnit...

Připravuje nás škola skutečně na život, jaký chceme žít my sami?
Monika Suková

ČERNÁ KRONIKA OBCE VESELICE A OKOLÍ

Policisté Obvodního oddělení policie v Dobrovici nemuseli od poloviny letošního roku do současné doby řešit v obci Veselice ani jeden případ protiprávního jednání. Pokles nápadu trestné činnosti zaznamenali policisté i v okolních obcích.

Dne 12. 8. 2020 kolem 14.00 hodin ohlásil pozorný občan na linku 158 požár obilného pole u obce Domousnice. Na místo vyjelo několik jednotek hasičů, kteří oheň o rozloze 50x100m za dvě hodiny zlikvidovali. Protože šetřením na místě

nebylo zjištěno podezření ze spáchání trestného činu ani přestupku, zůstala věc v kompetenci hasičů.

V srpnu řešili policisté další případ přestupku proti občanskému soužití, ke kterému tentokrát došlo v obci Řitonice. Jednalo se o dlouhodobý spor mezi třemi muži, kteří se navzájem pomlouvali, uráželi a vyhrožovali si. Přestupek byl oznámen na Magistrát města Mladá Boleslav k projednání.

prap. Jan Procházka
OO PČR Dobrovice

INFORMACE ZE ŽIVOTA V NASÍ OBCI

12. cyklovýlet

Jak už se stalo pravidlem v letech minulých, tak i letos se 5. září uskutečnil výlet na kolech okolím Veselice.

Sraz účastníků byl v 13.30 hodin před obecním úřadem. Letošní rok je deštivější, než roky minulé, ale dlouhodobá předpověď slibovala docela dobré počasí.

Od obecního úřadu jsme jeli do Domousnic, na Rabakov a přes Ujkovice do Prodašic. Tam jsme se rozhodli, že nepojedeme kratší trasu do Libáně přes Dětenice, ale delší přes Tuchom a Rožďalovice. Nakonec se ukázalo, že to bylo dobré rozhodnutí, neboť nás zastihla bouřka. Přístřeší nám poskytla místní cukrárna, kde jsme se občerstvili a příjemně si odpočinuli. Déšť nás

přinutil změnit trasu a do Křešic jsme nejeli přes Bučický mlýn, ale přes Hasinu. Po dešti se ochladilo, ale lépe se dýchalo a cesta přes Psinice do Libáně hezky ubíhala. Místní cukrárny byly zavřené, takže zde nedošlo k žádnému zdržení.

Odjezdem z Libáně skončila pohodová rovina a začal kopec, který neodmyslitelně patří k návratu na Veselici. Zdolávali jsme jej přes Záhuby, okolo kravína a asfaltovou cestou mezi poli na Bačálky. Tam v hospodě U Bači bylo domluveno občerstvení. Během něj nás dostihla druhá bouřka, která nám opět nevalila, protože nás chránil přístřešek hospody. Každý si dal z nabídky to, na co měl chuť. Při jídle jsme zhodnotili letošní ročník. Opět musím pochválit Matěje Bulíře jako

nejmladšího účastníka, který celou trasu zvládl sám. Na Veselici jsme dojížděli naplněni optimismem, že nás déšť nesmácel. Vždyť se nám dvakrát podařilo mu uniknout. Do třetice se to ale

nepovedlo a na kraji Veselice jsme zmokli. Přesto hodnotím výlet pozitivně a těším se na další ročník.

Zdeněk Srb

Stolní tenis

I v této složité době se nám podařilo v sobotu 8. srpna 2020 uspořádat tradiční turnaj ve stolním tenisu.

Soutěžilo se ve 3 kategoriích. Mužů se přihlásilo 14, žen 6 a děti 4. Hrál se na 3 stolech a na 2 sety s možnými výsledky 2:0, 0:2, 1:1. Podle nejvyššího počtu vyhraných setů turnaj skončil s těmito výsledky

	muži	ženy	děti
1.	Jan Rýdl	Barbora Suková	Aleš Burda
2.	David Suk	Jana Matoušková	Petr Hofman
3.	Dušan Konývka	Jana Bucková ml.	Daniela Matoušková

Všem hráčům chci poděkovat za účast, chuť přijít a zasportovat si, zkrátka udělat něco pro své zdraví. Vítězům poblahopřát, vaše umístění je pro vás zároveň výzvou do dalších ročníků.

Závěrem mi dovoluji, abych poděkoval Evě Konývkové, organizátorce celé akce. Manželům Sukovým za poskytnutí třetího stolu a manželům Buckovým, kteří zapůjčili přístřešek.

Velký dík si určitě zaslouží Martina Kadeřábková, která se za SDH postarala o občerstvení a za sponzorské dárky Šárka Machalová a Martina Kadeřábková.

Dušan Konývka

INFORMACE Z ČINNOSTI OÚ VESELICE

✓ **ZO projednalo a schválilo** Závěrečný účet obce za rok 2019 s výhradami, zároveň schválilo a přijalo nápravná opatření k odstranění chyb a nedostatků.

✓ **ZO projednalo a schválilo** předloženou Účetní závěrku za rok 2019 spolu se zprávou o výsledku přezkoumání hospodaření krajským úřadem a inventarizační zprávou.

✓ **ZO projednalo a zamítlo**, na základě odborných posudků zhotovených firmou Ochrana podzemních vod, s. r. o. Praha (16 456 Kč), výstavbu průzkumných hydrogeologických vrtů na p. p. č. 322/8, 327/5, 327/9 k. ú. Veselice, jež jsou v ochranném pásmu vodovodu Veselice.

✓ **ZO projednalo a schválilo** zakoupení sítě na hokejové branky, které jsou umístěny na veřejném prostranství – zařídil V. Bucek.

✓ **ZO projednalo a schválilo** zakoupení sloupků pro umístění sítě na volejbal/nohejbal na veřejném prostranství naproti bytovkám. Zastupiteli byl schválen nákup sítě a zabudování sloupků na místo – zařídil M. Masák.

✓ **ZO projednalo a schválilo** nákup nářadí potřebného pro drobné opravy na hasičské technice (porucha při námětovém cvičení okrsku) – zařídil M. Pažout.

✓ **ZO projednalo a schválilo** (po ukončení provozu místní sítě) po jednání se zástupcem

firmy COMFEEL z Mnichova Hradiště připojení OÚ na tuto síť. Firma COMFEEL nabízí připojení k internetu i občanům obce.

Kontakt: www.comfeel.cz, info@comfeel.cz, v případě poruch či objednání si služby můžete volat **HOT-LINE: +420 776 883 744**.

✓ **Dne 14. září** se uskutečnilo dílčí přezkoumání hospodaření obce za rok 2020. Při tomto přezkoumání byly zjištěny následující chyby a nedostatky – obec poskytla chybně poměrnou část odměny za leden 2020 neuvolněnému místostarostovi, kterému byla odměna navýšena od 15. ledna 2020 a nebyla podána písemná informace prozkoumávacímu orgánu o přijetí opatření k nápravě chyb a nedostatků ve zprávě o výsledku přezkoumání hospodaření do 15 dnů od projednání závěrečného účtu, ale opožděně.

✓ **Koncem září** byl proveden odečet stavu vodoměrů. Výše nedoplatků a způsob úhrady jsou zveřejněny na stránkách obce: <http://veselice.e-obec.cz/>. **Vodné je splatné do 30. 12. 2020.**

✓ **Dne 16. října** proběhla schůzka s majiteli chat (zúčastnili se majitelé pěti chat, dva se omluvili, čtyři na pozvání nereagovali vůbec) kvůli zavedení vodovodu do chatové oblasti. ZO již dříve schválilo vybudování vodovodního řadu od vodojemu na rozcestí u chat. Toto řešení však majitelům chat nevyhovuje a žádají o přehodnocení a zvážení možnosti obce zainvestovat do rozvodů mezi jednotlivými nemovitostmi, nebo se na tomto

finančně spolupodílet. Schůzka skončila dohodou na dalším setkání.

✓ **Ke dni 18. listopadu** nemá poplatek za TKO zaplacen celkem devět osob – 7 s trvalým pobytem a dva majitelé objektů určených

k rekreaci. Dluhy z minulých let byly letos uhrazeny. Celková částka dlužných poplatků k 18. 11. 2020 činí 6 285 Kč.

Marcela Šafránková
Miroslav Pažout

NA ZPRAVODAJ PŘISPELI (OD 11. 5. 2020 DO 18. 11. 2020):

Matějková M. (Praha) 200 Kč, Šoltysovi 200 Kč, Pacákovi (Praha) 200 Kč, Pažoutová J. 400 Kč, Drahorádová J. (Frankfurt n. Mohanem) 200 Kč, Pažout M. 200 Kč, Kopecká N. (Kladno) 225 Kč, Buckovi 250 Kč, Dufková R. (Ml. Boleslav) 200 Kč, Halamová B. (Náchod) 200 Kč, Bobka J. 500 Kč, Legnerová A. 200 Kč, Šoltys M. (Liberec) 220 Kč, Urban K. (Praha) 60 Kč, Křížová P. 300 Kč,

Šmejkalová L. (Bakov n. Jizerou) 200 Kč, Dóubalík M. 100 Kč. Havránek V. 200 Kč, Šoltys J. 200 Kč, Kopecká N. (Kladno) 225 Kč, Bečvářová M. (Chloumek) 220 Kč, Bulířovi 200 Kč, Fischer K. (Praha) 220 Kč, Jansovi (Bulovka) 200 Kč, Batovcová L. (Ml. Boleslav) 200 Kč

Všem přispěvatelům děkujeme.

Redakční rada

ČTENÁŘSKÉ DOPISY A OHLASY

Děkujeme všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s panem **Františkem Buckem**. Poděkování patří také hasičům a panu M. Bulířovi za pronesenou řeč na rozloučenou.
Rodina Buckova

Dne 26. 9. 2020 uplynulo pět smutných let od smrti pana **Josefa Poláka**. Stále vzpomíná manželka a děti.

Zdeňka Poláková

SPOLEČENSKÁ KRONIKA (1. 7. 2020-31. 12. 2020)

Výročí

85 let	12. července	Hana Runčíková
70 let	12. července	Jarmila Bulířová
	28. července	Jana Pažoutová
65 let	22. srpna	Růžena Nováková
	10. října	Miroslav Pažout
60 let	2. srpna	Ing. Milan Led
50 let	13. července	Josef Bravenec
45 let	10. července	Jana Pažoutová
30 let	16. prosince	Denisa Rudolfová
25 let	28. září	Michal Kříž
20 let	11. září	Eliška Šafránková
15 let	26. srpna	Filip Brezáni
5 let	29. listopadu	Veronika Dědková
50 let	společného života oslaví dne 12. prosince manželé Hana a Josef Rýdlovi.	

35 let společného života oslavili dne 19. října manželé Jana a Pavel Cidlinovi.

Blahopřejeme.

Odhlášen

Michal Kříž, Veselice č.19

Zemřeli

Dne 13. srpna paní **Ludmila Antošová** ve věku 89 let.

Dne 2. listopadu paní **Milada Jirovcová** ve věku 90 let.

Dne 6. října paní **Marie Havránková**, rozená Najmanová, rodačka z Veselice ve věku 80 let.

Dne 4. listopadu pan **Ladislav Šolc**, rodák z Veselice ve věku nedožitých 65 let.

Čest jejich památce.

Marcela Šafránková

NEKROLOG

Věnujme společně tichou vzpomínku veselickému rodákovi Ing. Jiřímu Camprovi, který zemřel ve středu 15. července 2020 ve věku nedožitých 88 let.

Redakční radě předsedal v letech 2004 až 2018 a svou svědomitou prací se spolupodílel na pravidelném vydávání našeho Zpravodaje.

Děkujeme....

S úctou redakční rada a zastupitelstvo obce

O TOM JAK SE ŽILO V OBCI VESELICE TEMNĚŘ PŘED 100 LETY

Bydlela jsem v obci Veselice v domě číslo 10 (bývalý hostinec) od svého narození v roce 1955 až do odchodu po mém sňatku v roce 1975.

Teď v důchodu, když jsem si prohlížela různé spisy z minulých časů, narazila jsem na velmi zajímavou jakousi dohodu sepsanou notářem (z roku 1928) o výměnku, kterou si ujednal můj pradědeček s manželkou s mým dědečkem a jeho snoubenkou (mojí babičkou). Oproti poskytnuté nemovitosti jsou uvedeny povinnosti, které musel můj dědeček s babičkou splnit ve smyslu uzavřené dohody se svým otcem a matkou (mými prarodiči). Překvapilo mě, a vy si určitě všimnete, jak bylo všechno do detailu popsáno. V dnešní době občanský zákoník také připouští dohodu o výměnku, ale její obsah by byl jistě diametrálně odlišný od níže uvedené dohody pocházející z roku 1928. Podmínky života byly tehdy úplně jiné.

Chtěla bych se s vámi o tuto zajímavost podělit. Text výňatku z dohody je ponechán v původním, nezměněném znění.

Cituji:

Páni postupující si vyhrazují až do své smrti neděleně a neztenčeně následující výměnek:

a) užívání jedné kuchyně, ve které nyní páni postupující bydlí a jednoho krajního pokoje v prvním patře, místo na půdě vzadu za pokojem pro cokoliv, užívání chlévku pro prase s právem dokrmiti si prase při svém krmu a stelivu hospodářů, místa nahoře pod kůlnou pro dříví,

užívání jednoho sklípku vedle stáčírny piva pro brambory, právo čerpat vodu ze studně hospodářů nebo dáti čerpat, volný přístup a odchod ke všem vyhraněným místnostem a místům a volný pohyb na dvoře a zahradě,

b) na výměnkových dávkách každoročně v dobré míře, váze a jakosti: čtyři metrické centy pšenice a čtyři metrické centy žita, obé k odvedení polovici v září a polovici v březnu, sedm metrických centů zdravých a jedlých bramborů a pět kilogramů máku, obé při sklizni a brambory s dodáním do sklepa, deset kilogramů kravského másla, dvanáct kilogramů čerstvého tvarohu a čtyři kopy čerstvých slepičích vajec, vše na požádání a dle potřeby výměnkářů i v menších dávkách, na podzim jedno živé prase ve váze 50 kilogramů, na jaře tři metry prostorového dříví polenového polovici tvrdého a polovici měkkého a kopu otýpek, vše s dovozem a složením, jednu třetinu ovoce ze všech stromů, které jsou nebo budou zasázeny na pozemcích hospodářů a to načesaného, dvacet litrů piva, jaké budou hospodáři sami čepovat, k dodání na požádání výměnkářů i v menších dávkách, s právem ostatní pivo pro svou potřebu kupovat si od hospodářů, pokud budou mít koncesi hostinskou a to za pivovarské ceny a konečně každodenně jeden litr teplého kravského mléka, jak se nadojí a každoročně jednu husu z houfu.

Hospodáři jsou povinni výměnkářům obilí do mlýna při své příležitosti dovézt a melivo ze mlýna přivézt, naložiti i složiti; kdyby výměnkářka

onemocněla nebo zemřela, jsou povinni hospodáři prádlo výměnkářům vyprati, vyžehliti a čisté odevzdati. Výměnkáři jsou oprávněni v peci hospodářů při jejich dříví a pečení chléb nebo jiné pečivo si upéci.

Kdyby jeden z výměnkářů zemřel, jest na živu pozůstalý výměnkář oprávněn vybírat si od

hospodářů pouze polovici výše uvedených dávek a jednu husu, ovšem pouze v případě, nezcizí-li se nastupující snoubenci ujaté nemovitosti. Kdyby se zcizili, jest výměnkář na živu pozůstalý oprávněn vybírat si celé výše uvedené dávky výměnkové.

Tento výňatek z textu dohody pochází ze dne 14. února 1928. **Liběna Šmejkalová**

Z PAMĚTNÍ KNIHY VESELICE, DÍL I., 1922 – 1982

Vážení čtenáři, redakci Zpravodaje byla zapůjčena starostou obce Pamětní kniha Veselice, tedy kronika, a to její I. díl, který zachycuje události z období let 1922 až 1982. Je to digitální podoba originálu kroniky, který je uložen v archívu obce Veselice. Digitalizovaný text byl posléze vytištěn, svázán a opatřen koženou vazbou. V kronice jsou zapsány údaje o svatbách, narozeních i úmrtích veselických občanů. Popisuje se v ní činnost tehdejších obecních zastupitelstev, nejrůznějších spolků a řada dalších významných událostí v obci. Najdeme v ní ale také informace o počasí v daném roce, či o úrodě. A protože se novodobá historie Veselice dotýká nás všech, rozhodli jsme se v následujících číslech Zpravodaje vám minulost Veselice přiblížit. Průvodci minulostí nám budou kronikáři této obce. Nechme ale nyní mluvit čas.

„Usnesením obecního zastupitelstva ze dne 27. března 1922 byl jsem já, Josef Pažout, syn rolníka z Veselice, narozený roku 1898, ustanoven prvním kronikářem zdejší obce. Funkce této ujal jsem se dne 12. prosince 1922. Jsem zdejší rodák a většinu doby trávil jsem ve zdejší obci.“ Pan Pažout vedl kroniku velmi pečlivě a jeho zápisy nás budou provázet ještě dlouhou dobu.

Jeho první zápisy jsou vzpomínkami ze života na Veselici za 1. světové války. Ihned po jejím vyhlášení museli do armády narukovat všichni mladší muži. Ve vesnici zůstali jen staří lidé, chlapci ve věku 14 – 15 let a ženy s dětmi. Ve městech ale bylo hůř. „Ve městech byla bída zlá, neb veškeré potraviny byly vydávány na lístky, kterými byly pro každou osobu vyměřeny, což k výživě obyvatelstva bylo úplně nepostačitelným. Zdejší obec co se týče potravin nepociťovala nouze, avšak velké obtíže byly se skrýváním

chlebovin a brambor při rekvisicích.“ Kronikář zmiňuje také nelehký život žen, které musely zastat mužské práce v hospodářství, tedy obdělávat pole, zasít, sklídit atd. Péče o pole byla pravidelně kontrolována vyslaným úředníkem od okresní politické správy.

Válečné ztráty na životech se nevyhnuly ani Veselici. Z války se nevrátili Václav Srb a Ladislav Ševčík. Nezvěstnými zůstali Josef Pokorný a Václav Pokorný. Jako válečný invalida se vrátil Josef Švejda, který na následky zranění v roce 1922 zemřel stejně jako Josef Chromovský, který se stal obětí zákeřné nemoci, kterou si z války přinesl.

Vznik Československa v říjnu 1918 zachytil kronikář takto:

„Politický převrat 28. října 1918

Zpráva o převratu, který se stal 28. října 1918 došla do zdejší obce ještě téhož dne, neb továrna v Dolním Bousově patřící Jindřichu Gustavovi Maštálkovi, dávala svým zvláštním pískáním znamení, že se něco neobyčejného stalo a ústním podáním ještě téhož dne vše zvědělo obyvatelstvo. Převrat odbyl se ve zdejší obci zcela klidně; po převratu nastaly zde v obci lepší doby, poněvadž ruch válečný zanikl. Poznenáhlu zapomínalo se na válečné utrpení. Jelikož zemědělské produkty stále stoupaly a byla velká poptávka po nich, těšilo se obyvatelstvo z nadbytku peněz. Nenáviděné rekvisice obilí a brambor opakovaly se ještě, jenže ne již v takovém rozsahu jako za nenáviděného Rakouska.“

Podle Pamětní knihy Veselice zpracovala

Ivana Sůsová

STRUČNÁ HISTORIE VSI VESELICE (2. ČÁST)

Nejasnost č. 5 - Název dílu vsi Veselice, Lhotka, přetrvával při kosteckém díle. Je to uváděno v mapě kosteckého panství z let 1639 – 1739, kde čteme samostatně ves Vesselitz a ves Lhotka – obr. č. 1.

Název se vyskytuje také v matrice fary Březno pro léta 1731 – 1779, kde je v roce 1765 při křtu Václava Halamy z Veselice uveden svědek Jan

Pokorný ze Lhotky Jetenské (Dětenské). V té době byla již část Veselice prodána od Kostí k Dětenicům – obr. č. 2.

Na vysvětlenou k názvu „Lhotka“. Při počátečním dělení polí ve vsi, se pro začátek dávala hospodářům lhůta, kdy byli osvobozeni od poplatků za pronájem polí. Od lhůty byl odvozen název Lhotka a asi přetrvával z doby kolonizace vsi.

obr. č. 1

obr. č. 2

Nejasnost č. 6 - Neznáme zdůvodnění rozdělení vsi Veselice ke třem panstvím:

První část vsi, která později připadla k panství Domousnice. Do roku 1362 nemáme žádných zpráv. Od roku 1362 patřila, Janu, vladykovi z Veselice a od roku 1390 Ctiboru z Nechanic. Měla devět usedlostí, z toho dvě po třicetileté válce, v létech 1618 – 1648 zcela zpustlé. K devíti usedlostem patřilo 195 korců polí. K tomuto dílu patřil panský dvůr s tvrzí a s asi 280 korcí polí. Před rokem 1713 byly na místě zpustlých usedlostí postaveny čtyři usedlosti nové.

Druhá. část vsi, která později připadla k panství Kost. Od roku 1362 patřila Janu Dmichlovi z Chlumku a z Veselice. Měla 6 usedlostí s 206 korcí polí. Patřily k ní 3 usedlosti na Lhotkách a k nim přináležela pole patrně ze zaniklé vsi při Žlunově. Dnes jsou to čísla domů 21, 22 a 23. Dům číslo 22 dnes již nestojí a býval v prostoru zahrady pana Srba. Dále pak domy, dnes s čísly 1 a 2 na Malé Straně a jedna usedlost ve vsi, dnes č. domu 5.

Třetí část vsi Rychnov. Původně malá ves o dvou hospodářstvích, zaniklá v třicetileté válce a původně patřila k panství Vlčí Pole. K dvěma stavením patřovalo asi 40 korců polí. V prvním českém katastru, v berní ruli z roku 1654 se o vsi píše: „Ves zaniklá, kde jeden selský grunt a jedna chalupa bývaly.“ Asi před rokem 1713 byla na místě zaniklé vsi postavena již jen jedna

chalupa. Od jejího postavení patří k Veselici a panstvím byla při Kosti a při Dětenicích.

Rozdělení šlechty podle panství:

- Díl později připojený k panství Domousnice**
 1393 – 1473 samostatné panství Veselice – 5 vládců
 1482 - 1630 panství Domousnice - 7 vládců
 1630 - 1687 panství Ves., Petkov a Rousínov – Karel Kauč a jeho syn 2 vládců
 1687 - 1850 panství Domousnice - 4 vládců
- Díl později připojený ke Kosti**
 1362 - 1401 panství Veselice, nebo Lhotka a nebo ves při Žlunově - 3 vládců
 1402 - 1739 panství Kost – 25 vládců
 1739 - 1850 panství Dětenice – 4 vládců

Ves Rychnov

- 1318 - 1357 kdo zde vládl, je nejasné
 1357 - 1524 Vlčí Pole nebo Kost
 1524 - 1623 Vlčí Pole – 5 vládců
 1623 - 1739 Kost – 10 vládců
 1739 - 1850 Dětenice – 4 vládců
 1850 - 1866 Obec Domousnice.

Po zavedení obecních samospráv v roce 1848 byly všechny tři části Veselice začleněny do tzv. obcí Domousnických se starostou Václavem Holanem z Veselice. To trvalo do roku 1866, kdy se Veselice stala samostatnou obcí

K vládnoucím rodům připojují rozdělení polí k panstvím podle jejich výměry z roku 1654 a z roku 1713, tabulka č. 1 - 3.

Přehledy ještě doplňují informaci o vývoji vsi Veselice, tabulka č. 4 a informaci o chovu hospodářských zvířat na kosteckém a třeboňském panství, tabulka č. 5.

Tab. Č. 1 - Celková skladba selských polí na Veselici podle kvality. Ze zápisů 1. českého katastru, berní ruly. Výměry z roku 1654 a z roku 1713 jsou v korcích (1 korec = 0,285 ha).

Panství	Výměra celkem	Pole dobrá	Pole prostřední	Pole špatná
Domousnice	196	0	196	0
Kost	206	0	206	0
Vlčí Pole	38 Rychnov	0	38	0
Celkem	440	0	440	0
Rok 1713 – asi podle II. berní ruly. Výměra je také v korcích.				
Domousnice	196	0	74	122
Kost+Rychnov	214	0	56	158

Tab. č. 2 - Celková výměra katastru Veselice v korcích – rok 1654 – 1713. Pro přepočít hektarových výměr polí byla použita míra, kdy 1 korec, nebo také strych = 0,29 ha. V létech 1654 – 1713 se výměra luk neuváděla a jejich výtěžnost byla stanovena počtem for sena a otavy, tažených 2, nebo 4 koňmi na nedostupných lukách.

Panství Kost / Dětenice			Panství Domousnice					
Sedláci a chalupníci			Panský dvůr			Sedláci a chalupníci		
Pole	Louky	Les	Pole	Louky	Les	Pole	Louky	Les
184,3	10	11,7	241,7	19,3	24	175,5	7	13,5
Výměry celkem v korcích / pro lepší srovnání v ha								
206 / 58,71			285 / 81,14			196 / 55,86		

Tab. č. 3 - Historické rozdělení velikosti selských hospodářství na Veselici podle lánové výměry z rok 1654 – 1713 1 lán = asi 63 korců = asi 18 ha											
Hospodářství v panství kosteckém, později dětenickém						Hospodářství v panství domousnickém					
lánové	¼ lánů	½ lánů	do ½ lánů	do ¼ lánů	pod ¼ lánů	lánové	¼ lánů	½ lánů	do ½ lánů	do ¼ lánů	pod ¼ lánů
1	2	2	1	0	0	0	0	4	2	2	1

Tab. č. 4 - Vývoj počtu usedlostí na Veselici v letech 1654 - 1842				
	1654	1713	1770	1842
Část vsi	1. český katastr; berní rula	Soupis selského majetku	Číslování domů	Statistický přehled
Kostecká a Dětenická část vsi včetně Rychnov	8 z toho 2 pusté V Rychnověch	7 Ves Rychnov nebyla již obnovena. Byla zde postavena jen 1 samota	14	15
Domousnická část vsi včetně dvora	12 z toho 2 pusté *	14 z 2 pustých 4 nové	17	19
Celkem usedlostí na Veselici	20	21	31	34

Tab. č. 5 - Příklad z chovu zemědělských zvířat na jednom z třeboňských dvorů v roce 1587 – 1599 a v 6 usedlostech s celkem 60 hektary při kosteckém panství na Veselici v roce 1642		
Skupina zvířat	Kusů na 100 hektarů půdy	Kusů na 60 hektarech kosteckého panství na Veselici v 6 ti hospodářstvích, krátce po třicetileté válce
Krávy dojně	26	16
Býci	1	Neuveдено
Tažní volí	8	13 - uvádí se počet tažných
Tažní koně	14	zvířat bez rozlišení
Jalový skot	27	11
Svině	13	13
Prasata na 1 rok	18	Neuveдено
Prasata ½ roční	8	Neuveдено

Spojitosť Vartemberků a ostatních vládců KostECKA s panovnickými rody

1. **Petr z Vartemberka**, za kterého asi připadl díl Veselice ke Kosti. Přímé potvrzení o připojení Veselice ke Kosti je z roku 1410, kdy Paní Žofka, vdova po Petrovi, dává peníze z úroků na záduší farářům z okolí Kosti. Petr zastával za Karla IV. přední zemské úřady a v roce 1378 doprovázel Karla IV. do Francie. V roce 1381 byl členem

poselstva, které vezlo Karlovu dceru, princeznu Annu, do Londýna, kde se provdala za krále Richarda II. Za vlády Václava IV. v letech 1381 – 1386 zastával úřad nejvyššího pražského purkrabího, po králi druhého muže v království. Zemřel po roce 1402.

2. **Čeněk z Vartemberka**, pán Vysokého Veselí a Jičina. Také zastával za vlády Českého krále Václava IV. v letech 1414 – 1420 úřad nejvyššího pražského purkrabího a po smrti Václava IV. v roce 1419 byl zemským spoluvladařem s Žofií Bavorskou, vdovou po Václavovi. Ve službách Čeňka byl jako purkrabí všech statků k Veliši patřících v roce 1397 Jan Dmychl z Chlumku a z Veselice.

3. **Jan ze Šelenberka**, nejvyšší kancléř království, pán na Kosti a Mladé Boleslavi.

4. **Lobkovic Křištof Popel**. Asi od roku 1580 nejvyšší hofmistr za vlády Rudolfa II.

5. **Lobkovic Václav Popel**, císařský vojevůdce.

6. **Polyxena z Lobkovic**, manželka Viléma z Rožmberka a Lobkovic Viléma Popela.

7. **Albrecht z Valdštejna**, frýdlantský vévoda. V roce 1622 byl jmenován generálem pěchoty a v roce 1625 generalisimem císařských vojsk Habsburků za třicetileté války.

8. **Heřman Černín z Chudenic**, přisedící zemského soudu a od roku 1625 velitel polní zásobárny císařských vojsk

9. **Huprecht Jan Černín**, císařský vyslanec v Benátkách, stavebník Černínského paláce v Praze a zámku Humprecht v Sobotce.

10. **Václav Kazimír Netolický**, oblíbenec Marie Terezie, púkrabí hradeckého kraje, dvorský sud generální válečný komisař. V roce 1739 prodal od Kosti tzv. osenický díl k Dětenicům, včetně Veselice, který tam byl více jak tři sta let.

11. **Karel Josef Bathhyány**, císařský generál a chorvatský místodržitel. Od Netolického koupil osenický díl. Vedle státnických úkolů se podílel na výchově budoucího císaře Josefa II. Josef v sedmi letech obdržel od matky Marie Terezie svůj vlastní dvůr v jehož čele stál hrabě Bathhyány.

Pokračování příště

Lád'a Matoušek

NADACE NA ZÁCHRANU KOSTELA SV. ŠTĚPÁNA V ŘITONICÍCH

S informacemi o postupujících pracích na opravě střechy kostela sv. Štěpána v Řitonicích se na stránkách Zpravodaje setkáváme pravidelně, obvykle ve spojitosti s benefičními koncerty a vytrvalým úsilím o nápravu ničivého řádění vichřice 23. červencové noci roku 2009. Stejně tak se v těchto souvislostech pravidelně setkáváme se jménem Ondřeje Rumla (viz např. str. 10 Zpravodaje č. 51 z podzimu 2018). I po dvou letech lze potvrdit, že Ondřej Ruml se stal pro řitonské zjevení přicházejícím rozdávat radost v

podobě kulturních zážitků s obrovským diváckým ohlasem. Zcela novým sdělením mého dnešního příspěvku je zpráva, že před několika dny byl oficiálně sepsán a podepsán notářský zápis o založení Zakládací listiny nadačního fondu s názvem „Nadační fond kostela sv. Štěpána v Řitonicích“. Zakladatelem nadačního fondu je právě Ondřej Ruml, který se začal intenzivně zajímat o možnosti budoucího osudu národní kulturní památky kostela sv. Štěpána v Řitonicích, soustředil podklady, diskutoval s památkáři i

majitelem nemovitosti. Nadace si klade za cíl nespokojit se s opravou havarijního stavu střechy kostela, chce získat finanční prostředky na další řádnou rekonstrukci kostela sv. Štěpána v Řitonicích. Proč?

Popis pod registračním číslem 26819/2-1723 Ústředního seznamu kulturních památek České republiky uvádí: „Kostel sv. Štěpána v Řitonicích, je nemovitou kulturní památkou zapsanou dne 3. 5. 1958. Předmětem ochrany je kostel, zvonice, dvojice pilířových bran a schodiště (na části pozemku parc. č. 442/1) a pozemky parc. č. st. 3 a p. 3. Areál se nachází ve střední části obce. Orientovaný kostel stojí uprostřed hřbitova, ohraničeného původně hřbitovní zdí. V jihozápadním rohu hřbitova stojí proti průčelí kostela nízká bedněná zvonice. Původní ohradní zeď dnes již neexistuje, její průběh je však patrný podle terénu. Zejména na západní straně bylo oplocení posunuto blíže k silnici a dnes je tvořeno pletivovým plůtkem na soklu. V linii nového plotu je hlavní vstupní brána tvořená kamennými pilíři bez omítky, mezi nimi jsou kovaná vrata. K bráně je přístup po kamenných stupních se zábradlím v tvrdé omítce. Na jižní straně je boční branka ze žulových pilířů se špičkou, mezi nimi kovaná vrátka. Původní hřbitov není patrný, dnes je zde travnaté prostranství. Základem chráněné památky s dominantní polohou v rámci lokality je hodnotná stavba kostela s gotickým presbytářem v barokní úpravě a dřevěná zvonice.“

Kostel je gotického původu ze druhé poloviny 14. století, přestavovaný v době barokní (1669, 1709) a v interiéru upravovaný v letech 1897 – 1901. Z gotické stavby se zachoval presbytář sklenutý křížovou žebrovou klenbou a obvodové zdi lodi s pískovcovým lomeným portálem v jižním průčelí. Gotický portál byl zazděn a do zazdívký umístěn náhrobek Biberštejnů ze 16. století. Loď byla při barokní přestavbě prodloužena s výstavbou západního štítového průčelí se sochami v nikách.

Po opravě střechy, která by měla být v letošním roce dokončena, je nejvíce naléhavé restaurování a oprava omítek presbytáře.

VÁNOCE A PROŽITÝ ROK

Je tu opět konec roku. Jako každý rok jsme jej prožívali svými starostmi, ale i radostmi, podle toho jak se nám dařilo.

Rok uběhl a nastává předvánoční čas, kdy zapomínáme na běžné starosti a věnujeme se úklidu, pečení cukroví a shánění dárků. To vše děláme rádi. Výzdoba bytů domů, zahrad i celých měst a obcí i ulic vytváří vánoční atmosféru.

Je to období tradic zvyků, vůní, které přinášejí do obydlí klid a pohodu.

V důsledku opadávání vrchní omítky dochází totiž k postupnému odkrývání starší vrstvy omítky. Tato omítka s dochovanou původní úpravou kolem gotických oken je cenná nejen pro své stáří, ale i s ohledem na to, že se zachovala v autentickém stavu bez pozdějších zásahů, neboť byla po dlouhou dobu chráněná mladší omítkou. Její existence je ale pokračující destrukcí omítek stále více ohrožena.

Ondřej Ruml je osobnost naší současné kultury s úzkou vazbou ke kulturní památce a jejímu místu, jeho prarodiče Josef a Anna Slukovi žili v Řitonicích celý život, vychovali zde tři děti, mezi nimi Ondrovu babičku, té se narodila Ondrova maminka. Ondra trávil v Řitonicích podstatnou část svého dětství a ve zdejším kostele byl pokřtěn. Když se mu v roce 2018 narodila dcera, nechal ji zde pokřtít také. Protože mám i já silné, možná až mystické vazby spojené s místem a kostelem v Řitonicích (narodila jsem se v den a ve chvíli, kdy se zde rodina loučila s mojí prababičkou Františkou Banýrovou, v onen ničivý červencový večer roku 2009 pár desítek metrů od kostela sv. Štěpána naposledy vydechl můj tatínek), vnímám společně s Ondřejem občanskou povinnost napomáhat zachování kostela pro příští generace a je mi ctí, že mě Ondra přizval do správní rady svého nadačního fondu.

Společně věříme, že v budoucnu by kostel sv. Štěpána v Řitonicích mohl být opět nejen významným poutním místem, ale i kulturním centrem setkávání, poznávání a inspirace, rádi bychom mimo jiné oživilí spojitosti památky s významnými kulturními osobnostmi dějin nedávných, jakými byli Emma Destinová, či Jaroslav Ježek. To je přece výzva!

Zachovejte nám přízeň. Rádi se s vámi i nadále budeme setkávat například prostřednictvím benefičních koncertů, byť ten letošní rok jim, bohužel, nepřál. V tuto chvíli nevíme, zda bude již tradiční vánoční setkání při Rybově České mši vánoční možné, pokud ano, počítáme s termínem neděle 27. 12. 2020 v 16.00 hodin.

Jaroslava Vávrová

Setkávání s rodinou a přáteli jsou chvíle, kdy trochu zapomeneme na celoroční shon.

Vánoce jsou symbolem narození Ježíše Krista Panně Marii a v podstatě se oslavuje nový život. Již čtyři týdny před Vánocemi je tak zvaný Advent, který je časem příprav na Vánoce. Každou neděli, ať už bronzovou, stříbrnou nebo zlatou, se na adventním věnci zapálí jedna svíčka. Poslední neděli před Štědrým dnem se rozsvítí všechny čtyři svíčky.

Na Štědrý den je mnoho zvyků: půst, abychom viděli zlaté prasátko, lití olova, krájení jablíčka, pouštění lodičky z ořechů se svíčkami a ještě jiné další. Na lustr nebo nad dveře věšíme jmelí, které přináší štěstí a lásku do bytu.

K příjemné vánoční náladě a pohodě neodmyslitelně patří koledy.

Lidé se scházejí s rodinou a přáteli, vzájemně se navštěvují, obdarovávají se, vzpomínají na své blízké, které mají rádi. Dárky pod zářícím voňavým stromečkem, byly kupované s láskou, a nejkrásnější pocit je, pokud udělají radost.

BYLO - NEBYLO

Osudy dvojčat – věčný otazník II. (dokončení)

Někdy je takové spojení jednovaječných dvojčat poněkud nevšední, neboť výše popsané fenomény existují i mezi dvojčaty rozdílného pohlaví. Tak se stalo, že pokaždé, když Yvonna Greenová rodila, její bratr Christopher Gool se zmítal v porodních bolestech, ač byl od sestry vzdálen 500 km. A naopak - když si při práci těžce popálil ruku, Yvonna omdlela a museli ji převézt do nemocnice s příznaky popálení, i když v inkriminovaný okamžik seděla na zahradě daleko od jakéhokoli zdroje žáru.

Bohužel osudy dvojčat mají i své tragické momenty. Australan Joyce Crominski na vlastní oči spatřil smrt dvou sester - dvojčat, které zemřely ve věku devíti let. Peg zemřela v nemocnici na těžké poranění plic, způsobené při autohavárii. Helena, která v témže okamžiku spala ve své postýlce, se náhle probudila a její bolesti na prsou byly tak značné, že musela být neprodleně hospitalizována. Diagnóza zněla neuvěřitelně: těžké poranění plic v důsledku autohavárie. Zemřela několik málo hodin po své sestře. Univerzita v městě Dunedin na Novém Zélandu, která se krátce před smrtí dvojčat zajímala o jejich mentální i fyzický vývoj, zjistila, že Helena i Peg byly spojeny jakousi telepatí, neboť si předávaly pomocí myšlenek například karetní symboly i jejich barvy. Nemohlo to být jinak, neboť obě děti seděly při pokusu v oddělených místnostech bez možnosti jakékoli komunikace. Vědci, kteří tuto dvojici pozorovali, dospěli k závěru, že Helena zemřela v tom okamžiku, kdy jí Peg "předala" svůj šok z autonehody a následně bolesti způsobené zraněním.

Avšak kromě úředně a vědecky doložených případů stejného osudu dvojčat existují i případy, kdy reálná fakta lze těžko vůbec nějak vysvětlit. Patří mezi ně i příběh dvojčat Gillian a Jennifer Pollockových, o nichž jejich otec tvrdil, že jsou reinkarnací svých sester, také dvojčat, Joanny a Jacquelyny, které v dětském věku zahynuly pod

Pro děti jsou vánoce plné zázraků, překvapení, očekávání a pohody, které se my dospělí snažíme po celoročním shonu vytvořit. Podle vyprávění našich babiček byly vánoce skromnější, dárky byly ručně vyráběné, ale kouzlo vánoc, včetně zvyků a atmosféry, byly stejné.

Nezapomínejme tedy na tradice vánoc, které potěší děti a zároveň nás dospělé, uchovávejme je pro další generace.

Přejme si pěkné, klidné svátky plné pohody. Vám všem přeje krásné vánoce a do nového roku jen to nejlepší

Navrátilovi

koly opilého řidiče. Stalo se to v Hexamu v Anglii v roce 1957. Otec mrtvých sester John Pollock, celých jedenáct let den co den prosil Boha, aby se mu děti vrátily. A skutečně - za několik málo měsíců po dovršení jedenáctého výročí jejich smrti manželka Johna Pollocka přišla do jiného stavu a porodila opět sestry - dvojčata, Jennifer a Gillian. Jennifer přišla na svět se znamením na čele, jež se jako vejce vejci podobalo jizvě, kterou si mrtvá Jacquelyna způsobila ve dvou letech. A stejně jako ona, i Jennifer měla mateřské znaménko na stejném místě a téhož tvaru.

Ale to byl jen počátek řetězce podivných událostí, které se začaly okolo obou sester odvíjet. Jennifer a Gillian opustily s rodiči Hexham čtyři měsíce po svém narození. Když se tam však po třech letech znovu vrátily, okamžitě poznaly rodný dům i školu, kam chodily jejich zemřelé sestry.

Rok poté jim otec ukázal panenky, s nimiž kdysi hrály Joanna a Jacquelyna. Jakmile je spatřily, Jennifer vykřikla: "Ano, tohle je Mary a tohle moje Susan. Tak dlouho jsem je neviděla!" Není třeba dodávat, že mrtvé dívky daly panenkám právě tato jména.

Avšak nejpodivnější věc se přihodila onoho dne, kdy Jennifer s Gillian zaslechly motor auta, zatímco si hrály na zahradě. Okamžitě začaly volat: "Auto, pozor, auto, zajede nás!" a nakreslily přesný obrázek nehody, která se stala jejich sestram ...

A tak bychom mohli ještě dlouho pokračovat, neboť příhod a podivných událostí spojených s osudy dvojčat je celá řada. A snad nejvíce se jich vypráví na každoročních srazech sourozenců - dvojčat v americkém státě Ohio.

Podle zahraničních materiálů zpracovala

Ivana Sůsová

KOLEDA

Kdo by neznal **Tichou noc** – legendární vánoční koledu, která poprvé zazněla před rovními 200 lety.

Bylo, nebylo, v rakouském městečku Oberndorf stál malý kostelík. Varhaník Franz se právě chystal na štědrovečerní mši, když odhalil veliké neštěstí... I tak by mohl začínat takřka pohádkový příběh o vzniku nejslavnější vánoční koledy na světě. Jejimi autory se stali učitel a varhaník **Franz Xaver Gruber** spolu s kaplanem a básníkem **Josephem Mohrem**.

Velký podíl na vzniku Tiché noci však měly také **kostelní myši**, které prokousaly měchy varhan. **Děravé měchy** nebylo možné opravit, ale sloužit půlnoční mši bez hudby nepřipadalo v úvahu. Gruber s Mohrem proto museli narychlo přijít s písní, která by se dala zpívat i bez varhan.

Mohr si vzpomněl, že mu v šuplíku leží **báseň o narození Spasitele**, kterou kdysi napsal, a Gruber pro ni obratem složil jednoduchou, ale poutavou melodii, která šla zahrát na kytaru.

Inkoust ještě ani nezaschnul a už se začalo zkoušet. Učitel zpíval bas, farář zpíval tenor a doprovázel na kytaru a dětský sbor se zhostil

refrénu. Mše korunovaná novou koledou se všem účastníkům vryla do paměti – díky bohu, protože **původní notový zápis se ztratil**. Když pak do Oberndorfu zavítal opravář varhan, byl koledou i jejím příběhem natolik nadšený, že ji **hrál na všech svých cestách**.

Netrvalo dlouho a Tichá noc zněla na dvoře rakouského císaře, ruského cara i v daleké Americe. Postupně byla **přeložena do stovek světových jazyků** a stala se součástí **nehmotného kulturního dědictví UNESCO**.

Ke zpracování bylo použito internetových zdrojů

Navrátilovi

*Ať Vám stromek krásně voní,
ať tisíce zvonečků na Štědrý den zvoní,
ať pocit štěstí a lásky hřeje,
ty nejkrásnější Vánoce ze srdce Vám přeje*

*redakční rada
a zastupitelstvo obce*

PF 2021